NO A LES 'ELECCIONS' MUNICIPALS FEIXISTES

I CONFERENCIA DE LA J.C. DE CATALUNYA

Un esdeveniment important que augura progressos en la mobilització de la joventut de Catalunya per la llibertat i el socialisme. (Veure pàgina 7)

treball
proletaris de tots els països: uniu-vos!
òrgan central del
Partit Socialista Unificat de Catalunya

Núm. 371 Barcelona, 17 de juliol del 1973 Preu: 5 Ptes.

EDITORIAL:

Si el nou govern Carrero no anul·la el que va decidir l'anterior govern Carrero - cosa poc probable -, la pròxima tardor se celebraran a Espanya "eleccions" municipals. I una altra vegada la renovació dels ajuntaments serà feta d'acord amb les lleis i les normes feixistes, instaurades pels vencedors de la guerra civil.

Durant els darrers anys han aparegut a la premsa nombroses crítiques al sistema que regeix la designació i el funcionament dels ajuntaments, i no pocs personatges oficials havien promès que la Llei de Bases de Règim Local i la Llei Electoral - en curs d'elaboració pel Govern - introduirien canvis substancials en la manera de nomenar alcaldes i consellers.

L'anunci governamental, fet públic poc abans de dur-se a terme els canvis ministerials, al·ludia també a la futura Llei Electoral, però deixava ben clar que les "eleccions" de la propera tardor se celebrarien amb les mateixes lleis i normes que van regir les anteriors.

Si les coses són així, doncs, no hi haurà eleccions municipals, sinó una nova escenificació feixista del renovament dels poders municipals, que és el més oposat que hi ha a les veritables eleccions.

Contràriament al que passava a Espanya abans de la guerra i al que passa a tots els països civilitzats - on el Plè del Consell municipal és sobirà -, sota el franquisme el poder dels ajuntaments resideix en els alcaldes, els quals són nomenats pel Govern.

Els actuals consellers espanyols només tenen facultats d'assessorament dels batlles o d'execució de funcions delegades per aquests. Són, per tant, simples comparses - que generalment xuclen la mamella del pressupost amb el beneplàcit dels batlles - o vociferadors grotescos als quals, mentre no són un perill, els és tolerat el recurs al "pataleo".

A més a més, només un terç dels consellers, l'anomenat "familiar", és d'"elecció directa". Els altres dos terços són, com tothom sap, designats per la burocràcia oficial al marge de tot control popular, obeint en molts casos indicacions precises del govern o dels governadors civils.

Fins i tot si l'elecció del terç familiar fos veritable i en sortissin elegits autèntics representants populars, aquests no podrien decidir res, perquè numèricament són només un terç i, com hem dit, el poder de decisió resideix de manera exclusiva en els alcaldes.

Però no es tracta d'una elecció veritable, perquè no hi ha sufragi universal (la immensa majoria dels joves no tenen dret de vot) ni llibertat per a la presentació de candidatures. Les candidatures han de ser acceptades prèviament per les autoritats franquistes i la presentació suposa, per al candidat, l'acceptació formal de les "Lleis Fonamentals" i els "Principis del Movimiento", que, si surt elegit, haurà de jurar de genolls davant l'alcalde.

Tot això fa que la participació a les properes "eleccions" municipals franquistes sigui, per regla general, inaccessible per a l'oposició i inacceptable per als qui propugnen un canvi democràtic a

(Passa a la pàg. 2)

TELEGRAMA
VIA ESPANGENTEX
Nº 2755 Pal. 60 día ____ hora ____ Clase ____
TASA Ptas. 6 Cts. 6

PRESIDENTE DEL CONSEJO PROVINCIAL DE TRABAJADORES
DELEGACION PROVINCIAL DE SINDICATOS

PAMPLONA

EN ASAMBLEA CELEBRADA HOY POR UNOS QUINIENTOS CARGOS ELECTIVOS SINDICALES DEL METAL DE LA COMARCA DE CORNELLA, BARCELONA SE ACUERDA POR UNANIMIDAD ENVIAR NUESTRA SOLIDARIDAD Y SIMPATIA POR EL PUEBLO TRABAJADOR NAVARRO ROGAMOS POR LIBERTAD DETENIDOS Y REINCORPORACION DESPEDIDOS A SUS PUESTOS DE TRABAJO

ASAMBLEA METAL COMARCA CORNELLA
BARCELONA

ASAMBLEA DEL METAL DE TRABAJADORES Y TECNICOS
AV. JOSE ANTONIO S/N CASA SINDICAL — CORNELLA

EDITORIAL (vé de la pàg. 1)

través de l'enfrontament obert amb el règim dictatorial i la realització d'una revolució política.

Els qui des de l'oposició propugnen la participació amb l'argument que "cal aprofitar les possibilitats legals com es fa en el camp sindical", obliden algunes diferències fonamentals, entre les quals destaquen les següents:

(a) Que la participació a les eleccions sindicals proporciona la possibilitat de reunir "lliurement" els treballadors a les empreses;
(b) Que els càrrecs d'enllaços i jurats sindicals suposen també la posterior possibilitat de reunió "lliure" entre ells o amb els seus representats i facilita així una articulació i una acció independent de les masses treballadores.
(c) Que la presentació de candidatures per a enllaços i jurats no implica l'acceptació prèvia i formal de les "Lleis Fonamentals" i els "Principis del Movimiento".

En conseqüència, el PSUC considera que l'oposició antifranquista ha d'utilitzar les possibilitats legals que ofereixi la campanya electoral no per presentar candidats, sinó per realitzar una activitat pública de denúncia del sistema feixista de poder municipal; per reclamar la implantació del sufragi universal i el reconeixement dels drets de l'oposició; per exigir les llibertats d'associació, reunió, paraula i premsa; per reivindicar la sobirania del Plè municipal i l'elecció dels batlles pels consellers; per elaborar i popularitzar, en reunions obertes, plataformes i programes d'acció municipal que recullin les aspiracions de les masses de cada poble, de cada barri, de cada ciutat.

Atenint-se a aquest criteri - que és també el d'altres partits i organitzacions revolucionàries i democràtiques -, el PSUC entén, això no obstant, que l'oposició no hauria de dividir-se ni enfrontar-se a partir de les seves diferències d'apreciació sobre si cal o no presentar candidats propis a les eleccions municipals. I des d'ara proclamem que respectem i respectarem que d'altres defensin o apliquin una tàctica diferent.

Es evident que fins i tot els antifranquistes que errònianment creguin o puguin creure convenient presentar candidats a consellers del terç familiar, estaran d'acord a donar a la campanya electoral el caràcter que proposem més amunt. Pensem, per tant, que és l'organització d'aquesta campanya el que tots hem de situar en primer pla, campanya que des d'ara pot ser i ha de ser una via més de convergència i col.laboració de tots els que desitgin un règim de llibertat per als pobles d'Espanya.

ASSEMBLEA DE CATALUNYA VII PERMANENT

En el procés de preparació de la II sessió plenària de l'Assemblea de Catalunya s'ha celebrat la VII reunió de la Permanent. Malgrat l'època, primers de juliol, la participació ha estat molt important (més d'un centenar d'assistents i 59 delegacions). S'han produït noves incorporacions, entre elles, i amb caràcter d'observadors, la del PCE (I). Es reafirma cada cop més l'Assemblea com a marc unitari de la convergència política de la quasi totalitat de les forces polítiques i socials que lluiten per la llibertat i la democràcia a casa nostra.

Seguint els mandats de l'anterior Permanent, el Secretariat ha elaborat els trets essencials del segon document "Pel camí de la II sessió de l'Assemblea de Catalunya". Les línies generals del nou document i el seu contingut de síntesi unitària foren aprovats per la Permanent a través d'una àmplia discussió que posà en relleu els avenços cap a la II sessió.

A proposta de l'Assemblea Permanent dels intel.lectuals catalans fou aprovada una campanya per la co-oficialitat del català sota el lema "La llengua catalana a tots llocs i a tots nivells". Aquesta campanya s'insereix en la lluita per l'Estatut del 32 que en el seu segon article definia el català com a llengua oficial de Catalunya.

Van parlar els representants dels catalans exiliats i emigrats de Marsella. També es llegí una nota enviada per l'Assemblea de Catalunya a Veneçuela en la qual proposaven que l'Assemblea fes seva la problemàtica dels mutilats de guerra.

La VII reunió de la Permanent es situa ja clarament en la perspectiva de la II sessió plenària de l'Assemblea de Catalunya. Fa que el preparar-se per a aquesta sigui avui una tasca fonamental del nostre treball. Obliga tot el Partit a posar-se en tensió, a portar a tot arreu la discussió dels documents de l'Assemblea, a cercar la incorporació de nous sectors del nostre poble, a que l'alternativa democràtica sigui assumida a nivell de masses, a l'elaboració de les alternatives concretes i sectorials lligades als quatre punts de l'Assemblea a nivell comarcal, local, de barriada, sectorial.

Cal difondre àmpliament el document "Pel camí de la II sessió..." i continuar amb la discussió i difusió del primer document. Ambdós són els instruments fonamentals per la preparació de la II sessió plenària. Hem d'estar amatents contra tot intent de limitar l'Assemblea.

Té especial importància el fet que la segona sessió de l'Assemblea sigui discutida i feta seva per la classe obrera. Es fonamental que a les Comissions Obreres, a les empreses, a les assemblees, a qualsevol lluita del proletariat posem en primer pla la necessitat de l'alternativa democràtica, els quatre punts de l'Assemblea de Catalunya.

Picasso

Diumenge, 8 juliol 1973, a les onze del matí. Teatre Municipal Fortanduls, de Sabadell

Cartell anunciador de l'homenatge a PICASSO organitzat per diverses entitats legals de SABADELL, que fou prohibit per l'autoritat governativa.

CONTAMINACIÓ: UNA AMENAÇA GREU

Novament l'estiu. Com cada any, la gent fuig en massa cap a les platges.Com cada any, i potser més que altres anys, les aigües del mar estaran brutes d'escombraries i de pretoli i els seus derivats. Els qui no es puguin pagar bones vacances a paradisos incontaminats i llunyans, hauran de suportar els inconvenients d'una mar cada dia més bruta.

"Amposta: contaminació progressiva i accelerada de l'Ebre. Els veïns retornen a l'ús de cisternes i fonts"."Barcelona: els musclos del port, contaminats". Etc.

Darrerament, aquesta mena de notícies esdevé més i més freqüent. La indústria moderna imposa transformacions molt intenses a les matèries naturals, omple rius, mars, atmòsfera, descampats dels suburbis, fins i tot carrers i camins,de residus de totes menes, sovint tòxics i perjudicials.A les ciutats i zones industrials, l'aire esdevé irrespirable. Als rius els peixos moren per milers i l'aigua s'ha de sotmetre a fortes depuracions químiques per esdevenir potable. Les platges són cada dia més brutes i la fauna marítima es mor.

crisi de civilització

El problema és seriós; afecta tota la civilització industrial. Si no s'hi troben solucions, el creixement anirà fent cada vegada més costosa i incòmoda la vida sobre la terra.

La situació que s'albira és tal que s'alcen veus alarmistes reclamant fins i tot l'atur del creixement (Mansholt,Club de Roma). Es un tema polèmic. Val a dir que els marxistes, per tradició i per una actitud radical davant la vida, tenim en principi confiança en la raó i la ciència; esperem que la ciència podrà resoldre els problemes que ella mateixa engendra.

El centre de la qüestió és un aspecte que se sol nemystenir o ignorar: el del règim econòmico-social en què es produeix el creixement industrial. Estem abocats a un creixement anàrquic, dominat per l'interès privat dels grans capitalistes? O a un creixement planificat, democràtic, en interès dels pobles?

La ciència investiga i busca solucions: combustibles no contaminants,mètodes per neutralitzar els efectes nocius dels residus industrials, etc.; busca el que se'n diu una "tecnologia neta". Però el paper del règim econòmico-social és crucial, fins i tot pel que respecta a l'exercici i aplicació dels resultats de la ciència. No és evident que el dia que desaparegui l'agressivitat imperialista els recursos enormes dedicats als armaments podran destinar-se a una obra de vida i no, com avui, a una obra de mort? No és evident que aquesta societat capitalista "consumista" provoca un malgasta ment absurd de recursos i energies humanes que podrien destinar-se a millorar la tan anomenada "qualitat de la vida"? El socialisme té davant seu un gran paper civilitzador.

costos socials o privats?

La incidència del règim econòmico-social té també d'altres aspectes.

Veiem què passa en un país com el nostre.

Una fàbrica expulsa productes tòxics, a l'atmòsfera, a un riu, a la mar, perjudicant així els habitants de les zones pròximes. Només cal passejar-se per Montgat, per Badalona; contemplar Barcelona des del Tibidabo; remuntar el Llobregat o l'Ebre. L'expulsió dels residus representarà, doncs, un cost social, que repercuteix no sobre l'amo de la fàbrica, sinó sobre la salut del poble; la seva butxaca o el seu dret a gaudir d'una naturalesa no degradada. Qui pags la depuració de les aigües del Llobregat? Els industrials que l'embruten o els ciutadans que en beuen l'aigua?

Si els interessos públics fossin ben protegits pels poders dits "públics", aquests obligarien els empresaris a posar els mitjans necessaris per evitar la contaminació o per reparar-ne els perjudicis. El que ara és cost social esdevindria així un cost privat, una part dels costos generals de producció (com els salaris, les matèries primeres, etc.)Però, als empresaris, els interessa reduir costos per augmentar els beneficis.

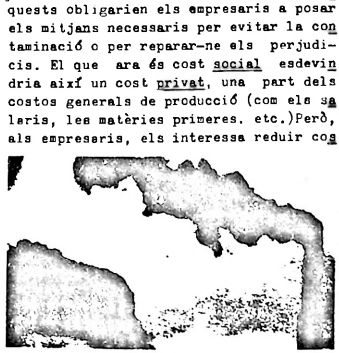

Servidor dels interessos del capital, el frenquisme sacrifica la immensa majoria per tal que els negocis rutllin.

En aquesta, com en altres qüestions, el franquisme es caracteritza, a més a més, per una política econòmica miop, a curt termini. La falta de vigilància sobre la contaminació, efectivament, no sols és perniciosa per als interessos immediats del poble, sinó que frena la modernització de l'equip i, per tant, la competitivitat, tot hipotecant el nostre futur econòmic i el nostre medi natural. Només cal comparar la ridícula legislació contra la pol.lució a Espanya amb la d'altres països capitalistes.Darrerament s'han imposat multes de...2.000 ptes. a indústries per contaminar rius!

Un altre fenomen que agreuja els efectes nocius de la contaminació és la incúria de les autoritats municipals en matèria de salubritat pública. L'evacuació de les escombraries i les aigües residuals d'ús domèstic pot crear focus infecciosos i insalubres si no és resolta amb els mitjans necessaris. Això és el que passa a molts suburbis industrials, de població treballadora, que les autoritats tenen abandonats.

un front de lluita

La població és cada dia més conscient d'aquests problemes i lluita per millores que ja avui poden aconseguir-se, com a Badalona, on la protesta popular (amb la intervenció d'enllaços sindicals) va obligar la Central Tèrmica a instal.lar filtres a les xemeneies; o a Can Clos,on els veïns van obligar l'Ajuntament a trobar un altre lloc on llençar les escombraries. Erandio, on tres persones van morir en 1969 sota les bales de la policia manifestant-se en protesta contra la insuportable contaminació de l'atmòsfera, és tot un símbol.

Es parla molt, i justificadament, de contaminació.Però per fer-se'n una idea encertada convé no oblidar que l'arrel de les dificultats per resoldre no rau en la indústria en si mateixa, sinó en un sistema que subordina les riqueses col.lectives als apetits de lucre de les minories explotadores. No n'hi ha prou com ha dit un conegut periodista - de perlar de mar descontaminat: "La contaminació de les veritats històriques, qui la descontaminarà?"

MOVIMENT OBRER

la lluita no s'atura

En un estudi publicat per la revista CAMBIO 16 (9-7-73) s'avaluen les hores de treball perdudes (hores de vaga) durant el primer semestre de 1973 en 9.880.000 enfront de 4.900.000 i 7.825.000 en els primers semestres de 1971 i 1.972 respectivament. Si hi afegíssim les hores de treball perdudes diàriament degut a les assemblees, aturs limitats i altres accions obreres que no arriben a es devenir conflictes oberts ni a ser comptabilitzats per la CNS, les xifres serien notablement més elevades.

Aquestes dades, en un país on la vaga és il.legal - delicte de subversió -, on les organitzacions obreres són prohibides i perseguides i els seus dirigents empresonats, són un bon símptoma de la combativitat i l'esperit de classe dels treballadors espanyols. I la lluita, mentrestant, augueix, no s'atura.

baix llobregat

Ha seguit desenvolupant-se l'acció a l'entorn de les negociacions per al Conveni Provincial del Metall. S'han efectuat aturs i boicot a les hores extra a més de 20 empreses, entre les quals figuren la SIEMENS i la ROCA, amb la participació de prop de 30.000 treballadors. Alhora que mantenen llur pròpia lluita, amb un ferm suport en una utilització intel.ligent i audaç de les possibilitats legals, han sabut expressar la seva solidaritat amb els treballadors de Navarra de manera oberta i decidida. En un telegrama adreçat al president del Consell Provincial de Treballadors de Pamplona, han dit: "EN ASSEMBLEA CELEBRADA AVUI PER UNS 500 CARRECS ELECTIUS SINDICALS DEL METALL DE LA COMARCA DE CORNELLA(BARCELONA) S'APROVA PER UNANIMITAT ENVIAR LA NOSTRA SOLIDARITAT I SIMPATIA PEL POBLE TREBALLADOR NAVARRES. ADVOCUEM PER LLIBERTAT DETINGUTS I REINCORPORACIO ACOMIADATS ALS SEUS LLOCS DE TREBALL"

vagues i accions a la construcció

Les darreres setmanes, mentre es discuteix el nou Conveni Provincial de Ram, les vagues i accions de lluita s'estenen per la"província"de Barcelona amb la participació de desenes de milers de treballadors. La important i perllongada vaga de set obres d'HUARTE, a Sabadell, es va estendre a d'altres obres de la mateixa empresa a Cerdanyola-Ripollet i va desfermar aturs de solidaritat dels treballadors de CONSTRUCCIONES CUPULA i DRAGADOS Y CONSTRUCCIONES, també de Sabadell. La darrera setmana han entrat en acció els treballadors de la Construcció de Terrassa i la vaga ha estat completa des del dia 10 fins al 13 a les obres de Can Anglada, Can Palet, Can Parellada i a les obres de la carretera de Matadepera. A Barcelona la lluita iniciada a PYRSA contra l'acomiadament d'un obrer, s'ha estès a MIRO Y TREPAT, G. SERRANO, FAMADA, PADROS i a d'altres obres.

En totes aquestes accions el motor es sencer ha estat la defensa de les reivindicacions contingudes a la plataforma de les CC.OO. de la construcció, que s'ha discutit àmpliament entre els treballadors, i, alhora, la defensa dels acomiadats. Comença la segona fase de la discussió del Conveni de la construcció, després de concloure la primera amb una no avinença, enmig d'un combat cada dia més ampli i decidit dels obrers.

defensar els dirigents obrers

En la marxa cap a la VAGA GENERAL POLITICA i la VAGA NACIONAL, la tasca de defensar els qui es posen al capdavant de la lluita és vital per als treballadors. Els patrons i el govern volen decapitar el moviment obrer.

Els obrers han de posar tota la seva força en aquesta batalla decisiva. Cal continuar lluitant dia a dia per l'anul.lació dels processos contra CAMACHO i els seus companys, per la llibertat de tots els dirigents obrers empresonats.

Es multipliquen els exemples en aquest sentit. Els obrers de MOTOR IBERICA exigeixen la readmissió de Rico, jurat i vocal provincial del Metall que l'empresa no vol readmetre malgrat la sentència de Magistratura. A HISPANO OLIVETTI es duen a terme assemblees de centenars de treballadors als locals de la CNS en exigència de respecte per als càrrecs sindicals fidels a la seva classe, i es manté la demanda contra l'empresa pel seu recent lockout, il.legal. A CISPALSA més del 80 % dels treballadors han firmat un escrit exigint que siguin restituïts als seus llocs de treball els dirigents obrers acomiadats que acaben de guanyar el judici pendent al Suprem. Els treballadors de l'EMPRESA MUNICIPAL DE TRANSPORTES, en un escrit enviat al president del Sindicat Provincial, protesten per l'acomiadament dels seus representants - que Magistratura va considerar improcedent-, exigeixen la seva readmissió, s'alcen contra la carestie de la vida, DENUNCIEN EL CONVENI COL.LECTIU SINDICAL i exigeixen la celebració de noves eleccions sindicals.

judicis a magistratura

El 4 de juliol van acudir al judici dels treballadors acomiadats de SEAT centenars de treballadors de SEAT i d'altres empreses per manifestar el seu recolzament decidit als seus companys i enfrontar-se amb la decisió arbitrària de la direcció; volien, a més, impedir la celebració del judici a porta tancada, amb la qual cosa es pretenia posar terme a l'assumpte. Als aturs dels dies 3 i 4 a diversos tallers de la factoria es van sumar les manifestacions davant de Magistratura i als carrers pròxims. Els manifestants van enfrontar-se amb la policia la qual va disparar en diverses ocasions i va practicar algunes detencions.

Juntament amb els obrers, hi havia a Magistratura representants de la Junta de defensa del Col.legi d'Advocats, estudiants i intel.lectuals, sacerdots i monges, periodistes, etc. La direcció de SEAT fa ofertes d'indemnització equivalents al salari de tres mesos per cada any treballat a l'empresa, la qual cosa representa la indemnització més alta que es coneix a Espanya i reflecteix la força de la lluita obrera i de masses contra els acomiadaments.

El divendres 13 la vista del judici fou suspesa per tercera vegada. El públic era novament nombrós i la policia tenia ocupats tots els encontorns. Demanaven la documentació fins i tot als advocats.

Una altra important batalla obrera l'ha constituida el judici dels treballadors d'AISCONDEL celebrat el 28 de juny als locals de la CNS de Sabadell. Uns 500 treballadors van acudir a expressar llur solidaritat amb els acomiadats, que van ser ovacionats pels assistents.

EL MERCAT COMU S'ALLUNYA ENCARA MES

El Consell de Ministres va aprovar en la seva darrera reunió les condicions del mandat de negociació amb la CEE que ha d'obrir-se el dia 16 a Brusselles, condicions que segons el ministre d'Informació i Turisme constitueixen un secret d'Estat.

El dramatisme amb què el Govern aborda aquesta negociació és conseqüència de l'oferta feta per la CEE per la renovació de l'acord comercial, el contingut del qual va produir - segons el diari YA -, "un profund malestar en els medis polítics de Madrid".

Els periòdics han referit que el Consell Nacional d'Empresaris considera aquesta oferta "fonamentalment insatisfactòria i completament desequilibrada a favor de la Comunitat", i una corresponsalia de Madrid de Jaime Sanz, publicada al CORREO CATALAN del dia 8 diu que "López Redó ha al.ludit el problema que es planteja en aquests moments pel fet de no arribar el punt de partida de la negociació al reequilibri de l'actual acord comercial". "Segons això - conclou el corresponsal - en 1974 estaríem pitjor que en 1971".

De la seva banda, el Sr. Ribera Rovira, president de la Cambra de Comerç de Barcelona, en una conferència de premsa celebrada a la nostra capital el dia 4, va parlar d'"exigències per a un desarmament aranzelari massa ràpides. Un mandat que no és d'integració, sinó de zona de lliure canvi, més ràpid encara que l'imposat a la incorporació dels nous membres del Mercat Comú. Unes concessions agrícoles mínimes i pràcticament inexistents..." com a condicions inacceptables de l'oferta de la CEE.

De tot això, se'n dedueix que la renovació de l'acord comercial de 1970 pot resultar no més avantatjosa per a Espanya - com ho havia anunciat en diverses ocasions el govern - sinó encara més lleonina. Se'n dedueix també que els ritmes de desarmament aranzelari que la CEE exigeix a Espanya per establir una zona de lliure canvi són més ràpids que els pactats amb d'altres països per integrar-se al Mercat Comú. I queda clar, en suma, que "l'accés d'Espanya de plè dret (al MC) es dilueix cada vegada més a les calendes gregues", com escriu editorialment CAMBIO 16 al seu número de 9 de juliol.

Es sorprenent, això no obstant, que les autoritats espanyoles, els empresaris i les Cambres de Comerç facin veure que se sorprenen i s'estripin les vestidures per quelcom que era perfectament previsible i que representa la conseqüència esperada del refús de la CEE a la petició d'associació feta per Espanya ara fa 12 anys, basat - com tothom sap - en el caràcter feixista del règim polític espanyol.

Només la liquidació de la dictadura franquista i l'establiment d'un règim de llibertats treuran el capitalisme de la situació actual, en què "està integrat per a les coses pitjors i no n'està per a allò que li convindria", com es va dir en el VIII Congrés del PC d'Espanya.

Només un govern democràtic podria defensar degudament enfront del Mercat Comú els interessos d'Espanya i aconseguir les condicions que facin factible l'associació i la integració del nostre país en una CEE que ha de ser cada vegada menys dels monopolis i cada vegada més de la classe obrera i de les forces democràtiques.

imminent liquidació de «colònia güell»

Com a conseqüència del Pla de Reestructuració de la Indústria Tèxtil Cotonera, és imminent la liquidació d'aquesta fàbrica de Sant Boi (Baix Llobregat), que deixarà 800 treballadors i les seves famílies en les condicions més difícils, mentre l'empresa (els Bertren i Serra) es prepara a estrenar una nova fàbrica a Figueres. Tots els treballadors, i particularment els del Tèxtil, han d'expressar la seva solidaritat amb aquestes famílies obreres, exigint les reivindicacions del butlletí obrer "Colonia Güell Obrera": que cap treballador no es quedi al carrer que se'ls asseguri treball en les mateixes condicions i a la mateixa zona, prioritat perquè puguin ocupar llocs de treball a la nova empresa o a d'altres de la mateixa societat. Municipalització dels serveis públics de la Colònia. Manteniment dels lloguers i garantia total per als treballadors i les seves famílies de residència a perpetuitat a les vivendes. (Informació API.)

ajut al partit

Llista núm. 5 (31 de maig de 1973)

Comarca 7, 2.063 ptes; Com. 15, 2.163 ptes; Com. 25, 1.250 ptes; Com. 30, 21.966 ptes; Company Abella, com. 30, 3.750 ptes; C.E., 500 ptes; Grup Bolívar, 24.691 ptes.

TOTAL: 56.383 ptes.

BARCELONÈS: Barcelona, 27.339 ptes; Sant Adrià, 225 ptes; Sta. Coloma, 5,560 ptes. BAIX LLOBREGAT: Cornellà i St. Joan Despí (2 lliur.), 1.800 ptes; St. Vicenç dels Horts, 435 ptes; Prat (2 lliur.), 2.965 ptes; Martorell i St. Feliu, 150 ptes. VALLÈS OCCIDENTAL: Terrassa (col.lect.), 6.665 ptes; Terrassa: Planelles, 500 ptes; Terrassa, Renfe-Clot, 850 ptes; Sabadell, 4.092 ptes; Cerdanyola-Ripollet (2 lliur.), 1.840 ptes. VALLÈS ORIENTAL: Comité Conarcal, 650 ptes; Mollet (2 lliur.), 2.300 ptes; Montornès (2 lliur.), 475 ptes. Igualada: 583 ptes. Tarragona: 11.260 ptes. BAIX EBRE: Tortosa, 275 ptes; Ametlla de Mar, 736 ptes. MONTSIÀ: La Cènia, 500 ptes. MARESME: Mataró, 6.159 ptes.

TOTAL: 75.459 ptes.

Lliuraments directes al Comitè Central

N, 25.000 ptes; C, 600 ptes; P, 1.200 ptes; Grup F. d'Aragó. 4.750 ptes; Pere, 500 ptes; Sants, 20 ptes; Antònia, 50 ptes; Montoliu, 5.000 ptes; Grup Costa Brava, 1.000 ptes; Jaime i Ana, 300 ptes; A, 25.000 ptes.

TOTAL: 63.420 ptes.

TOTAL LLISTA núm. 5: 195.262 ptes.

ajut als presos

Barcelona, 2.141 ptes; St. Vicenç dels Horts, 320 ptes; Martorell i St. Feliu, 200 ptes; Sabadell, 200 ptes; Cerdanyola-Ripollet (2 lliur.), 832 ptes; Grup F. d'Aragó, 75 ptes.

periodistes: problemes associatius

A mitjans de juny, la Junta de l'Associació de la Premsa de Barcelona havia convocat una assemblea extraordinària sol·licitada per 109 socis per discutir sobre els Col.legis professionals. La Junta, visiblement hostil a la reunió, l'havia convocada a una hora intempestiva: les 3 de la tarda. El president, Santiago Nadal, la va suspendre a les 3.30 per falta de "quorum", i no va acceptar ni un diàleg informal amb els allí presents. No és la primera vegada que el Sr. Nadal té ocasió de manifestar el seu menyspreu pels principis democràtics!

La qüestió en litigi és si els periodistes han d'agrupar-se en un Col.legi Professional Sindical, com propugna el Sr Nadal (cosa que dificultaria l'acció conjunta dels redactors amb els de tallers, com va passar a la darrera vaga) o si ho han de fer en un Col.legi Professional (amb la hipoteca que representa la nova llei, si és aprovada).

En tot cas, cada parcel.la de llibertat caldrà guanyar-la, en el món de la premsa, dia a dia i amb l'esforç perseverant de la lluita de masses.

Solidaritat amb els de la Tèrmica

Amb data 10 de juliol, circula per empreses, barriades i ambients universitaris de Barcelona i altres localitats una carta adreçada a la Capitania General de Barcelona - per a la qual es recullen firmes - demanant la LLIBERTAT de LLEONARD FARRERO RODES, FERRAN LOZANO REVUELTO, JOSEP MORENO RIDER i MANUEL PEREZ EZQUERRA, així com la INHIBICIO DE LA JURISDICCIO MILITAR en el procés contra aquests 4 treballadors de la Tèrmica, detinguts arran dels fets del 3 d'abril a St. Adrià.

No deixem soles aquestes víctimes del terror franquista! Multipliquem pertot arreu les iniciatives de solidaritat!

QUE PASSA AMB ELS TAXIS A BARCELONA?

Si encetes conversa amb qualsevol conductor de taxi, tant si és assalariat, com "autopatró" (els qui són propietaris del taxi que condueixen), com si ha arrendat una llicència (un dels abusos tolerats més increïbles), escoltaràs queixes, expressions indignades d'un malestar general en la professió, denúncies. T'explicaran que els assalariats tenen un jornal base que no arriba als vint duros, que és el que cobren els dies de festa, per les vacances i en les pagues del 18 de juliol i de Nadal. T'assabentaràs de l'estafa de l'auto-ràdio, de l'imposat especial de 3.000 pessetes a l'any que cobra l'Ajuntament perquè puguin circular (un servei públic!), de mil i una coses que justifiquen plenament que les dues darreres assemblees celebrades, la de la Cooperativa i la dels 533 "afavorits" amb les llicències amb imposició de l'auto-ràdio, hagin estat tumultuoses.

Un taxista ens deia que hi ha a Barcelona mil taxis parats per manca de conductor. Un altre afirmava que eren més de 3.000. El cert és que cada dia en circulen menys i que, gràcies a la traça de les autoritats municipals per fer "negocis", pot arribar a desaparèixer, o quasi, aquest mitjà de transport.

VIDA DEL PARTIT

I conferència nacional de la j. c. de catalunya

S'ha produït darrerament un fet important per al moviment revolucionari del nostre país: la celebració de la I CONFERENCIA NACIONAL DE LA JOVENTUT COMUNISTA DE CATALUNYA.

La Conferència ha reunit una representació nombrosa dels principals nuclis industrials i d'altres comarques de Catalunya. L'edat mitjana dels participants ha estat de 19'7 anys. La meitat dels delegats eren treballadors i una quarta part treballadors i estudiants alhora. La proporció de noies a nois era d'1 a 3'5.

La reunió ha posat de manifest una gran unitat política entorn del Comità Executiu de la J.C., així com una identificació completa amb la línia política del PSU de Catalunya. Els presents han mostrat també una gran maduresa i sentit de responsabilitat, començant pel respecte escrupulós a les mesures de seguretat i seguint per la seriositat i l'esperit autocrític amb què han estat examinades les diverses qüestions.

S'han examinat els diversos fronts de lluita: el moviment obrer, la situació a les escoles i als centres educatius, als clubs juvenils i als centres legals, el treball a l'exèrcit, etc. En suma, s'han estudiat totes les tasques que té encomanades la J.C. de cara a la Vaga General Política i la Vaga Nacional en la lluita per la llibertat i el socialisme.

Un punt ha suscitat alguna polèmica: la J.C. ha d'ésser una organització de pocs, escollits per la seva militància i la seva formació? O una organització nombrosa, que aspiri a mobilitzar el jovent al mateix temps que promou, no sols per la formació teòrica sinó també per la lluita pràctica, futurs militants comunistes? La Conferència ha reiterat aquesta segona línia, la d'una J.C. DE MASSES.

Aquesta I Conferència representa, doncs, un pas endavant. Augura progressos en la mobilització de la joventut de Catalunya contra la dictadura i en la difusió de les idees marxistes-leninistes entre les joves generacions.

TREBALL saluda aquest esdeveniment i crida totes les organitzacions del Partit, tots els militants, a donar el màxim suport possible als nuclis de la JC.

En espera de publicar en pròxims números més elements sobre la Conferència, reproduïm aquí la salutació enviada per Gregori López Raimundo, secretari general del PSU de Catalunya.

A LA PRIMERA CONFERENCIA NACIONAL DE LES JOVENTUTS COMUNISTES DE CATALUNYA:

Camarades:

Es per mi un motiu de satisfacció enviar-vos una salutació fraternal en nom del Comità Central del PSUC.

La celebració de la 1ª Conferència de la Joventud Comunista de Catalunya constitueix un esdeveniment rellevant, que coneixeran amb alegria tots els comunistes catalans.

Gràcies a l'esforç iniciat fa uns anys per uns quants militants del PSUC, continuat després per centenars de joves comunistes, la Joventut Comunista de Catalunya és avui la segona força política nacional de Catalunya, l'única que, amb el PSU, té organitzacions a nombroses ciutats i pobles de les quatre "províncies" catalanes.

Aquestes organitzacions, però, són encara lluny de reflectir la força potencial de la JCC, l'atracció i influència que les idees i els objectius del socialisme revolucionari exerceixen sobre la nostra joventut.

La immensa majoria dels joves catalans aspiren a viure en un món sense guerres ni opressió, sense discriminacions racials o nacionals, sense presons ni persecucions policíaques, sense fam ni ignorància, i a edificar una societat socialista basada en la propietat col·lectiva dels mitjans de producció, lliure i solidària, sense explotadors ni explotats, en la qual els homes siguin veritablement germans.

La dictadura imperant a Espanya -filloia del nazisme alemany i del feixisme italià i instrument de poder de la fracció més reaccionària de l'oligarquia financera- persegueix rabiosament la J.C. i tracta d'impedir que els joves coneguin que a Catalunya existeix una organització que té com a finalitat lluitar -al costat del PSU i de les altres forces revolucionàries- per aquesta societat socialista que obrirà camins il·limitats de progrés i benestar per a la joventut.

D'ací que la celebració de la vostra I Conferència sigui un autèntic esdeveniment polític, una prova indiscutible de l'ascens del moviment revolucionari i popular i una manifestació inequívoca del declivi del règim, la liquidació del qual apareix com la primera necessitat del país, com la principal tasca, no solament dels partidaris del socialisme, sinó també de quants aspiren a instaurar a Espanya un sistema de govern democràtic, expressió de la sobirania popular.

El Comitè Central del PSUC us desitja èxit complet en les vostres tasques, les quals estem segurs que impulsaran l'enfortiment de la J.C.C. en tant que organització educativa i combatent dels joves que desitgen la fi del feixisme, el triomf de la llibertat i el socialisme.

El PSUC s'esforça i s'esforçarà per promoure i impulsar a tot arreu la creació i el desenvolupament independent d'organitzacions de la J.C.C., que mobilitzin els joves en defensa dels seus drets i aspiracions, que els eduquin en l'esperit del marxisme-leninisme i els preparin per convertir-se en lluitadors destacats dels moviments de masses i en militants actius del nostre Partit.

VISCA LA PRIMERA CONFERÈNCIA NACIONAL DE LES JOVENTUTS COMUNISTES DE CATALUNYA!

Gregori López Raimundo

Secretari General del C.C. del P.S.U.C

Còlera a la Model?

Més de la meitat dels presos de la Model de Barcelona va ser víctima a primers de juliol d'una greu epidèmia, les causes de la qual s'amaguen a l'opinió pública i fins i tot als parents dels presos. Més d'un centenar de presos foren conduïts urgentment a l'Hospital Clínic on se'ls va diagnosticar "una gastro-enterocolitis aguda, de tipus febril,amb greus mostres d'intoxicació i deshidratació".

Alguns d'ells, com el pres polític ADONIO GONZÀLEZ, acusat de pertànyer a la Comissió de Solidaritat, van estar a la vora de la mort.

Les causes son clares: la criminal política penitenciària franquista. L'amuntegament dels presos sense les més elementals condicions de salubritat, higiene i atenció sanitària fa possible que el fantasma del còlera plani permanentment damunt de les presons espanyoles.

Fa poc un centenar de metges, encapçalats pels doctors LAPORTE i NOLLA -director de l'Hospital de Sant Pau- van dirigir un escrit a les autoritats en demanda de condicions sanitàries adequades per a la Model. Mesos enrera la Creu Roja Internacional denunciava les horribles condicions de vida que hi regnen.

Tots hem de donar suport a aquestes denúncies i exigències i fer- ne un crit popular de lluita.

"SANFERMINES": FORA DE PROGRAMA

Després d'una de les curses de braus més importants dels "Sanfermines" de Pamplona, els xicots de totes les penyes es van concentrar a l'arena, amb la plaça plena de gom a gom, i varen cridar rítmicament mots de solidaritat amb els obrers protagonistes de la recent vaga general i de denúncia de la repressió. Duien pancartes i rètols al.lusius. Una valenta mostra de com la lluita popular no s'ha acabat a Navarra.

INCURIA CULPABLE

Nou criatures de dos a set anys, de diverses poblacions de Catalunya, han sofert aquest estiu una greu intoxicació pel fòsfor blanc amb què es fan els "mistos garibaldis". Set d'aquestes criatures han mort. Les altres dues, si es salven, quedaran amb una afecció crònica al fetge.

Hi ha una ordre del Ministeri de Governació que prohibeix la fabricació i venda de focs que continguin fòsfor blanc. Hi ha una ordre i... a dormir tranquils, oi? Què es fa per fer-la complir? Per què no es controla on va el fòsfor blanc? Per què no hi ha hagut informació sobre el perill? Qualsevol pot comprar els "garibaldis" a molts llocs. Estan a la vista. Un any i l'altre, què fan les autoritats?

Aquestes vides brutalment interrompudes tot just començades, constitueixen una dolorosa acusació contra la incúria característica de les autoritats sota el règim feixista,de l'absolut menyspreu d'aquest per la salut, el benestar, els interessos, les vides dels espanyols.

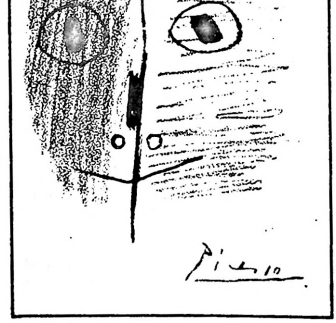

ULTIMA HORA:

PROHIBIDA LA INTERCOL·LEGIAL

A finals de la setmana passada,el Governador civil va suspendre l'Assemblea General Intercol.legial convocada per al dia 19 al Col.legi d'Advocats en relació amb el projecte de llei sobre col.legis professionals que tanta indignació ha suscitat. Milers de col.legiats havien estat ja convocats a l'acte.

Des d'aquestes planes protestem enèrgicament per aquesta nova obstrucció a les llibertats col.legials i cridem tots els col.legiats, tots els professionals, tots els ciutadans, a fer protestes públiques contra l'arbitrarietat dels governants franquistes. Reclamem per totes les vies possibles que el Projecte de llei sigui retirat de les Corts!

Ha aparegut el tercer fullet, en català, del III CONGRES del P.S.U.C.

SOBRE EL PROGRAMA, L'ORGANITZACIÓ I LA PROPAGANDA DEL PARTIT

P.Abadal
Sobre el programa Pàg.1
J.Roman
Problemes d'organització Pàg.9
J.Rafols
La propaganda del P.S.U.C. Pàg.43